

Medlemmer af visse Trossamfund til at aflægge. Ed paa anden Maade end den sædvanlige, eller afgive en heitidelig Forsikkring, der træder i Eds Sted, skal iøvrigt ogsaa her finde Sted.

### § 172.

Rævningserne vælge, under Ledelse af den først udtrukne uforkastede Rævning, en Formand, der leder deres Forhandlinger. Til gyldigt Valg udtræves een over Halvdelen af Stemmerne; have flere ligemange Stemmer, gjør Alderen Udslaget.

### § 173.

Fremfættes den Paastand, at Anklagede er affindig, lader Formanden dette Spørgsmaal prøve forinden Sagen gaaer videre. Rævningserne afgive deres Erklæring i saa Henseende efter de Regler, der senere ere fastsatte for Rævningsernes Erklæring. Gaaer den ud paa, at Anklagede er affindig, standses Sagen; Formanden sørger for, at Anklagede, hvis dertil findes Anledning, sættes under Forvaring, indtil nærmere Bestemmelse kan tages med ham.

### § 174.

Er Anklagede døv eller stum eller er han ikke det danske Sprog mægtig, træffer Formanden fornøden Foranstaltning til, at han under Sagens Gang kan blive bekendt med, hvad der foregaaer, eller fremkomme med det, hvortil han maatte finde Anledning.

### § 175.

Formanden giver dernæst Ordet til Overanklageren, som giver en kort Fremstilling af Sagens Sammenhæng og derefter strider til Bevisførelsen. De Partier i Sagen, som først blive at afgjøre af Retten, efterat Rævningserne have udtalt sig, kunne ikke gøres til Gjenstand for Omtale under denne Del af Forhandlingen. Bevis for at Tiltalte tidligere er straffet maa saaledes ikke føres, førend Rævningserne have erklæret sig, medmindre Forsvaret, ved at søge at godtgjøre Anklagedes foregaaende gode Vandel, giver bestemt Anledning dertil.

### § 176.

Naar noget Spørgsmaal under Bevisførelsen rettes til den Anklagede, skal Formanden, inden han svarer, gjøre ham opmærksom paa, at han ikke er forpligtet til at bevare de til ham fremfattede Spørgsmaal og at hans Svar vil kunne benyttes som Bevis imod ham, men at paa den anden Side ogsaa hans Bægring ved at forklare sig om Omstændigheder, der nødvendigt maae være ham bekendte, vil kunne udtydes til hans Skade. Naar saadan Advarsel engang er givet under Hovedforhandlingen, behøver den ikke at gjentages ved senere Spørgsmaal til den Anklagede.

### § 187.

Naar Bevisførelsen angaaer Tilstaaelser eller Forklaringer, som ere afgivne af den Anklagede under Forundersøgelsen, skal han af Overanklageren spørges, om han erkender at have afgivet dem eller om han i saa Henseende har Erindringer at fremsætte, og da hvilke, samt om han i det Hele har Noget at tilføie eller forklare.

Ligeledes kunne saavel Dommerne som Rævningserne og Anklagedes Forsvarer stille Spørgsmaal til ham i den nævnte Retning.

### § 178.

Det efter behørig Indstævning uden ophlyst lovligt Forfald udeblevne Bidne ansees ved Rettens Kjendelse med Bøder indtil 200 Rd., hvortil, hvis Sagen formedelst dets Udeblivelse udsættes, kommer Erstatning for de derved foraarlagede Omkostninger.

Fremkommer den Udeblevne med Indsigelse imod Kjendelsen inden den i § 40 ommeldte Frist og godtgjør lovligt Forfald, samt at han ikke har været istand til betimeligt at anmeldte samme, har Retten ved en ny Kjendelse at opheve den forrige.

Naar Sagen maa udsættes paa Grund af et Bidnes Udeblivelse, kan Formanden ved Tvang sikkre dets Tilstedeværelse ved Sagens næste Foretagelse.

### § 179.

Hvert Bidne afhøres for sig, ordentligvis i den Anklagedes Paahør.